

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 31 oktober 2025 is de heer E. Vaessen, hierna 'de speler', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd Sparta Rotterdam – FC Groningen van 30 oktober 2025 schuldig heeft gemaakt aan het met de arm raken van de bal, door zijn lichaam op onnatuurlijke wijze groter te maken en zijn arm hierbij uit te strekken naast zijn lichaam, zonder dat dit een (natuurlijk) gevolg is van de ingezette beweging van het lichaam (en arm) in deze specifieke situatie, waardoor de tegenstander een doelpunt of een duidelijke scoringskans wordt ontnomen.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via FC Groningen aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat de speler met ingang van 31 oktober 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 1 (één) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijd(en) van de KNVB heeft gespeeld.

Dit schikkingsvoorstel is door de speler niet geaccepteerd, waarna de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op vrijdag 31 oktober 2025. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer mr. W. Entzinger, de gemachtigde, en de heer J. Vos, de keeperstrainer van het eerste elftal van FC Groningen. Tevens is de scheidsrechter, de heer J. Manschot, digitaal via MS Teams gehoord. Tijdens de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN.

Getuigenverhoor van de scheidsrechter

De scheidsrechter verklaart dat na een lange bal de speler ver uit zijn doel komt, waardoor het doel leeg is. De bal wordt onderschept doordat deze tegen het lichaam én de arm van de speler aankomt, waarbij sprake is van een 'additional movement'. In overleg met de andere arbiters is vastgesteld dat de aanvaller op dat moment voorbij de speler is, het doel leeg is en er geen verdedigers tussen staan. Daarom was er sprake van het ontnemen van een duidelijke scoringskans en moest de rode kaart getoond worden.

Op de vraag naar de afstand tot het doel, schat de scheidsrechter in dat de overtreding circa twintig meter voorbij de middenlijn plaatsvond. De bal ging richting het doel van FC Groningen en de kans dat de speler van Sparta Rotterdam balbezit zou krijgen was volgens de scheidsrechter groot.

Over zijn e-mail op pagina 8 van het dossier zegt de scheidsrechter dat aanvankelijk strafcode 42 werd ingevuld (ontnemen scoringskans), maar later bleek dat strafcode 41 (opzettelijk hands) correcter was, omdat deze ook het ontnemen van een scoringskans omvat. De rode kaart werd gegeven voor het ontnemen van een duidelijke scoringskans door strafbaar hands.

Op vragen van de speler en de voorzitter bevestigt de scheidsrechter dat de speler van Sparta Rotterdam voorbij de situatie en de verdediger van FC Groningen was. Strafbaar hands leidt volgens de scheidsrechter niet altijd tot een rode kaart; dit is alleen het geval bij het ontnemen van een duidelijke scoringskans. Er wordt volgens hem ook geen onderscheid gemaakt tussen keeper en veldspeler.

2. Vordering van de aanklager

De aanklager is van mening dat het aan de speler tenlastegelegde bewezen dient te worden geacht op basis van de tv-beelden, de verklaringen van de arbitrage inclusief de door de scheidsrechter op zitting gegeven mondelinge verklaring.

Strafbaar hands

De aanklager stelt dat er sprake is van strafbaar hands. De speler vergroot zijn lichaam op onnatuurlijke wijze door zijn arm uit te steken naast het lichaam, zonder dat dit voortkomt uit een natuurlijke beweging. Hierdoor neemt hij het risico dat de bal de arm raakt, wat bestraft moet worden. Daarnaast benadrukt de aanklager dat buiten het strafschopgebied voor de doelvrediger dezelfde regels gelden als voor veldspelers: ook hij mag de bal niet met hand of arm spelen. Op basis hiervan stelt de aanklager aan de hand van onder andere de tv-beelden dat hier sprake is van strafbaar hands.

Ontnemen van een duidelijke scoringskans

De vraag is of sprake is van het ontnemen van een duidelijke scoringskans. Er zijn vier elementen waaraan dit getoetst wordt, te weten de afstand tussen de overtredding en het doel, de algemene richting van het spel, de waarschijnlijkheid voor de speler van Sparta Rotterdam om de bal in het bezit te houden of te krijgen en de plaats en het aantal vredigers van de tegenstander in de directe nabijheid van de overtredding.

De aanklager stelt dat aan alle criteria voor het ontnemen van een duidelijke scoringskans is voldaan. Hoewel de overtredding niet dicht bij het doel plaatsvond, was het doel volledig leeg. De bal bewoog richting het doel van FC Groningen, wat ook door de arbitrage is bevestigd. Op basis van tv-beelden concludeert de aanklager dat de speler van Sparta Rotterdam de bal eenvoudig in bezit had kunnen krijgen en, weliswaar op afstand, een doelpoging had kunnen doen. De vrediger van FC Groningen was volgens de aanklager wel in de buurt, maar stond niet zodanig gepositioneerd dat hij de duidelijke scoringskans kon verhinderen.

Naar de mening van de aanklager is op basis van het bovenstaande daarom sprake van het ontnemen van een duidelijke scoringskans.

Tot slot wijst de aanklager op het gedrag van de speler na het tonen van de rode kaart. Op basis van de verklaringen van de arbitrage wordt dit gedrag als ontoelaatbaar beschouwd. Desondanks verbindt de aanklager hier geen tuchtrechtelijke gevolgen aan. Hoewel het gebruikelijk is om bij het weigeren van een schikkingsvoorstel de strafeis te verhogen, wordt in zaken die gaan over het ontnemen van een duidelijke scoringskans hiervan afgeweken, in het voordeel van de speler.

De aanklager acht daarom een uitsluiting van 1 (één) wedstrijd passend en geboden.

3. Verweer van en namens de speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem vrij te spreken van het tenlastegelegde. Naar de mening van de speler is er geen sprake van strafbaar hands en – dus ook – geen sprake van het ontnemen van een duidelijke scoringskans. Daartoe voert de speler het volgende aan.

Strafbaar hands

De speler is van mening dat geen sprake is van opzettelijk hands en ook niet van ‘niet-opzettelijk’ hands. Volgens de speler komt de bal tegen zijn heup en springt de bal van zijn heup direct tegen zijn zwaaiende arm. Daarbij springt de bal volgens de speler naar zijn arm en is het volgens de speler niet zo dat de speler met zijn arm naar de bal slaat. Zoals aangegeven, is niet elk contact van de hand/arm van een speler met de bal een overtredding.

Ontnemen van een duidelijke scoringskans

De speler erkent dat er discussie kan bestaan over de vraag of sprake is van strafbaar hands, maar betwist dat er sprake was van het ontnemen van een duidelijke scoringskans. Volgens hem ging de bal niet rechtstreeks richting het doel van FC Groningen en werd de lange bal met de heup

onderschept, wat een toegestane actie is. Na deze actie stuiterde de bal terug, uit de looprichting van beide spelers, en verloor daarbij snelheid. Volgens de speler bevond zich op dat moment een verdediger van FC Groningen tussen hem en het doel, waardoor er geen sprake was van een duidelijke scoringskans. Zelfs als hij de bal niet met zijn arm had geraakt, waren er volgens hem voldoende mogelijkheden voor de verdediger om de bal te onderscheppen en weg te spelen.

Op basis van het bovenstaande verzoekt de speler de tuchtcommissie hem vrij te spreken.

4. Het oordeel van de tuchtcommissie

Op basis van de tenlastelegging zou de speler zich schuldig hebben gemaakt aan het met de arm raken van de bal waardoor de tegenstander een doelpunt of een duidelijke scoringskans wordt ontnomen.

Juridisch kader

Voor zover hier van belang houdt Regel 12 Overtredingen en onbehoorlijk gedrag van de Spelregels Veldvoetbal seizoen 2025/'26, hierna 'de Spelregels', in dat een speler van het veld moet worden gestuurd wanneer hij door strafbaar hands een doelpunt of duidelijke scoringskans voorkomt, ongeacht waar op het veld dit gebeurt. Deze bepaling geldt niet voor de doelverdediger binnen het eigen strafschopgebied. Bij de beoordeling of sprake is van het ontnemen van een duidelijke scoringskans worden vier elementen meegewogen: de afstand tot het doel, de richting van het spel, de waarschijnlijkheid dat de speler balbezit kan verkrijgen, de positie en het aantal verdedigers.

Strafbaar hands is aan de orde wanneer een speler opzettelijk de bal raakt met de hand of arm, of wanneer de hand/arm het lichaam op onnatuurlijke wijze vergroot. Dit is het geval als de positie van de arm niet voortkomt uit een natuurlijke lichaamsbeweging en de speler daarmee het risico neemt dat de bal de arm raakt. Buiten het strafschopgebied gelden voor de doelverdediger dezelfde regels als voor veldspelers met betrekking tot het spelen van de bal met de hand of arm.

Strafbaar hands

Zoals door de aanklager terecht is aangegeven, oordeelt ook de tuchtcommissie op grond van de tv-beelden dat op basis van voornoemde Spelregels sprake is geweest van strafbaar hands. Uit de tv-beelden en op grond van de verklaring van de scheidsrechter blijkt naar het oordeel van de tuchtcommissie dat de speler – nadat de bal zijn heup raakt – zijn arm kort en snel uitsteekt waarna de bal zijn arm raakt. De tuchtcommissie oordeelt dat dat de speler opzettelijk de bal raakt met zijn arm doordat hij zijn lichaam – door het uitsteken van zijn arm – op onnatuurlijke wijze vergroot. Het standpunt van de speler dat de bal op dat moment naar zijn arm gaat en niet andersom volgt de tuchtcommissie niet.

Ontnemen van een duidelijke scoringskans

Met betrekking tot de vraag of vervolgens ook sprake is geweest van het ontnemen van een duidelijke scoringskans, overweegt de tuchtcommissie het volgende.

Uit de inhoud van de zich in het dossier bevindende schriftelijke verklaringen van de arbitrage is het volgende van belang. De scheidsrechter, de heer J. Manschot, verklaart schriftelijk dat de overtreding plaatsvond op ongeveer 15 meter over de middenlijn. De speler probeerde de bal te onderscheppen en maakte daarbij strafbaar hands, waarmee hij volgens de scheidsrechter een directe scoringskans op een leeg doel voor de speler van Sparta Rotterdam ontnam. In overleg met de overige officials kwam hij tot de conclusie dat sprake was van het ontnemen van een duidelijke scoringskans. Assistent-scheidsrechter, de heer C. Dobre, bevestigt dit en wijst er in zijn schriftelijke verklaring op dat het doel leeg was en er geen andere spelers tussen de plek van de overtreding en het doel stonden. Ook de vierde official, de heer L. Gerrets, ondersteunt deze beoordeling in zijn schriftelijke verklaring. Hij stelt dat er sprake was van een één-tegen-één situatie tussen de speler van Sparta Rotterdam en de speler van FC Groningen, waarbij het doel leeg was en de speler ver uit zijn doel stond. Assistent-scheidsrechter, de heer R. Polman, kon de situatie niet beoordelen en heeft zich hierover niet inhoudelijk uitgelaten. Daarnaast heeft de scheidsrechter op zitting aanvullend verklaard dat de kans dat de speler van Sparta Rotterdam balbezit zou krijgen groot was.

Naast de inhoud van deze schriftelijke en mondeling gegeven verklaringen, toetst de tuchtcommissie ook aan de hand van de tv-beelden, als onderdeel van het dossier, of aan alle voornoemde – in de Spelregels genoemde – elementen voor het ontnemen van een duidelijke scoringskans is voldaan.

Op basis van de tv-beelden stelt de tuchtcommissie vast dat, hoewel de overtreding plaatsvond op een relatief grote afstand van het doel, het doel op dat moment leeg was.

Ten aanzien van de richting van het spel en de waarschijnlijkheid dat de speler van Sparta Rotterdam balbezit zou kunnen verkrijgen, oordeelt de tuchtcommissie met name op basis van de tv-beelden als volgt: uit de tv-beelden blijkt dat de bal met hoge snelheid werd gespeeld in de richting van het doel van FC Groningen en vervolgens de heup van de speler raakte. Hierdoor verloor de bal snelheid, veranderde van richting en ging de bal ook omhoog. De gewijzigde snelheid en richting van de bal maakte het op dat moment voor de speler van Sparta Rotterdam moeilijker om de bal in zijn bezit te krijgen.

Daarnaast is naar het oordeel van de tuchtcommissie op de tv-beelden zichtbaar dat een verdediger van FC Groningen op het moment van de verweten gedraging zich op korte afstand van de situatie bevond en actief deelnam aan het duel. De tuchtcommissie acht het aannemelijk dat deze speler, gezien zijn positie en afstand tot de bal en gezien de veranderde snelheid en richting van de bal, in staat was om in te grijpen en daarmee een duidelijke scoringskans kon voorkomen.

Gelet op de combinatie van factoren – de veranderde snelheid en richting van de bal als gevolg van het raken van de heup van de speler, de aanwezigheid van een verdediger in de directe nabijheid, en de onzekerheid over het te verkrijgen balbezit – komt de tuchtcommissie tot het oordeel dat niet aan alle vereisten voor het ontnemen van een duidelijke scoringskans is voldaan.

De tuchtcommissie is daarom van oordeel dat het aan de speler tenlastegelegde niet overtuigend bewezen kan worden verklaard.

5. De beslissing

De speler wordt vrijgesproken van het aan hem tenlastegelegde.

Aldus beslist op vrijdag 31 oktober 2025 door de heer mr. M. Nan, voorzitter, mevrouw mr. R. M. Tamminga en de heer R. Stolte, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi secretaris.